A°. 1821 GEPRIVILEGEERDE N°. (77.)

SURINAAMSCHE COURANT

Voor MAANDAG den 15e. October 1821.

PARAMARIBO.

ZEE-TYDING.

BINNENGEKOMEN.

De Galjas *Johannes Gerhardus*, Kapt. SIPKE KLAAS SIPKES van *Amsterdam* laatst van *Madeira & Cayenne*.

De Nd. Am. Brik *Heran*, Kapt. TYLER, van *Rhode Island*.

BUITENLANDSCHE NIEUWS.

Gelukken uit de Berbice Courant van den 12 September.

(Vervolg van No. 76)

Op de plaats gekomen zynde waar de billetten moesten afgegeven worden, vroeg Lord *Hood* toegang voor de Koningin.

De deurwaarder antwoorde, dat zyne instructien zeiden; niemand zonder een Paire billet inteiaten.

Lord *Hood*, „hebt gy wel ooit gehoord dat men de Koningin voorheen een billet heeft afgevraagd? Deze is uwe Koningin".

De deurwaarder antwoorde dat zyne orders generaal en zonder eenige uitzondering waren. Dat hy zich nooit in een diergelyk geval had bevonden, en dat hy over de regtmatigheid of onregtmatigheid, om Hare Maj. den toegang te weigeren, zich niet konde uitlaten.

Lord *Hood*—Ik „stel uw hier uwe Koningin voor, zult gy haar den toegang weigeren!"

Hare Majesteit voegde daarby, dat zy zynen Koningin was, en verlangde binnengelaten te worden.

De deurwaarder herhaalde dat de bevelen die hy had stellig waren, en betuigde, dat alhoewel het hem zeer leed deed, hy de Koningin eigter zonder billet niet konde laten binnengaan.

Lord *Hood*.—"Ik heb een billet."

Deurwaarder.—"By vertooning van hetzelve zal ik uw laten passeeren."

Lord *Hood* nam toen een toegang billet uit zyn zak hetwelk hy den deurwaarder aanbod.

De deurwaarder zeide, dat dit slegts een persoon zonde toelaten.

Toen vroeg Lord *Hood* hare Majesteit of zy alleen wilde binnengaan.

Hare Majesteit maakte zwarigheid.—Waarna Lord *Hood* vroeg, of er geene voorbereidingen waren gemaakt om Hare Majesteit te ontvangen.

De deurwaarder antwoorde dat er geene gemaakt waren.

Lord *Hood*.—„Dan moet ik begrypen dat gy uwe Koningin den ingang in Westminster Abdy weigerd?"

De Deurwaarder antwoorde, dat hy bereid was Hare Majesteit met een billet binnen te laten, maar zonder hetzelve niet.

Na een korte consulatie met Hare Majesteit, of zy alleen zoude binnen gaan of niet -- zag Hare Majesteit daarvan af, en besloot, vermits haar de ingang in de Hoofkerk van Westminster geweigerd was, naar haar rytuig terug te keeren.

Toen zy zich omkeerde, om deze plaats te verlaten, borsten sommige personen in den gang na de deur staande, in eenen gemeenen lach uit. Hare Majesteit zag met verachting op hun neder; en Lord *Hood* maakte de aanmerking, dat hy op zulk een plaats ten minsten een behoorlyk gedrag tegens een Souvereine had verwacht, in plaats dat men haar onbetwistbaar regt zoude hebben verkort en haar niet alleen op een onbeschofte, maarook op eene verwyfde wyze behandeld zoude hebben.

Hare Majesteit keerde hierop te terug, en passeerde door een groep van da-

mes, welke met billetten naar de Abdy gingen, maar hoegenaamd geen acht op H. M. sloegen. H. M. wierd door de menigte naar het Platform gevolgd, waaronder eenige haar gedrag goed, anderen egter afkeurden. Toen zy in het rytuig klom, hoorde men sterke afkeuring, vermengd met uitroepingen, van „schande, schande," „weg weg;" maar ook anderen onder het volk riepen herhaald met enthusiasme: „de Koningin," „de Koningin." Hare Majesteit was zeer elegant gekleed in een musline robe op een onderrok met zilver bordeursel, zy droeg een kleine purpere sierp en had een bouquet van diamanten en veeren op haar hoofd. Lydy *Hamilton* en Lady *Hood* waren mede prachtig gekleed, en schenen in alle opzigten met de gevoelens van H. M. overeen te stemmen. Lord *Hood* droeg een hofkleding, en sprak het weinige, wat hy zeide, met vastigheid en ernst, doch tevens met beleefdheid.

De aanwezigheid van H. M. bekend zynde, trokken een menigte personen, welke vergaderd waren om de Processie by te wonen, daar naar toe. Het groteske hunner kleeding, toen zy zig by de avenuen van de committé-zalen van het huis der Gemeenen vertoonden, had een aller zonderbaarst voorkomen, sommige dier heeren deelden mede in de uitroepingen van „schande" tegens hare Majesteit.

[Hier volgt de orde van de Processie.]

Zoo, dra de Processie uit Westminster Hall ten voorschyn kwam, namen de soldaten langs het Platform staande, hun geweer met de meeste order op schouder. By het aanmaderen van Zyn Majesteit op de flank van ieder divisie wierd het geweer gepresenteerd, en de musiek, trommen &c. speelden te gelyk, tot dat Zyn Majesteit de divisie waartoe dezelve behoorden, voorby was.

De troepen welke het platform bezet hadden, bestonden uit drie divisien, elke divisie gekommandeerd door een hoofd officier.

Gedurende dat de processie uit het bovenste gedeelte der Hall voortrok riep Zyne Majesteit verscheidene der jongere Pages tot zich, en onderhield zich met hun eenige tyd met die waardigheid en beleefdheid, welke Zyne Majesteit in een zoo hoogen graad bezit. Zyn Majesteit sprak vervolgens met den Hertog van York welke by zyne aftreden van het Platform, ten einde zich by de Processie te voegen, zyn compliment op een hyzondere gratieuse wyze maakte.

Zyn Majesteit riep een der edele Pairs, om hem in het afgaan der trappen behulpzaam te zyn, en plaatste zich 20 minuten voor elf uur onder het verhemelte. Zyn Majesteit gong met eenen vasten stap en zag er zeer vergenoegd uit.

Dadelyk na dat de processie de Hall had verlaten, wierden de leden van de koninklyke familie achten den Troon geleid en door het huis der Lords naar Poet's Corner, en van daar in hunne Loge in de Abdy.

De vreemde Ministers wierden op dezelve wyze in hunne Loge geleid, en de gemalinnen der Pairs en andere welke Pairs-billetten hadden, sloegen denzelfden weg in.

Het Banket.

Het middag eeten van Zyne Majesteit gereed zynde, sommeerde Garter Wapenkoning de noodige officieren om hetzelve op te draagen. De noodige beschikkingen klaar zynde, kwam de Monarch uit zyn kabinet met de Kroon op het hoofd; toen hy zich wederom vertoonde, wierd hy met de grootste toejuichingen ontvangen. — De Koning plaatste zich nu met de grootste bevalligheid op den Throon, zyne sleepdragers leiden de sleep van zynen rok, wegens de groote zwaarte, over de schouwders. Zyn Majesteit gaf toen den Globe over om aan den Hertog van Devonshire en de Scepter, om aan den Hertog van Norfolk overgeleverd te worden. Allen oogen waren nu benedenwaarts naar de Hall gerigt, in verwachting dat de Lord *High Steward*, de Lord *High Constable*, de Marquis of *Anglesea* en den Graaf *Marschal* met het eerste gerecht, te paard binnen komen zouden. Alvorens dit gebeurde wierden de Bis-

den Groot Kruisen en de Ridders van het Bad in de Halle genoodigd, en eindelyk nader de processie.

Toen de Processie den Troon naderde, scheen Zyn Maj. dezelve met groot genoegen te betragten, en waarlyk, deze vertooning ging alle beschryven te boven, een iegelyk stond op, en alleroogen waren op de ceremonie gevestigd. De Hertog *van Wellington* reed een prachtig wit strydpaard, ryk verzierd met een pluim van witte en eenige ryger veren op het hoofd. Hyzelve was gekleed in groot costume als Pair met de constables staf in zyn hand.

De Marquis van Anglesea als Lord *High Steward* reed in het midden op zynen donker bruyn mede ryk verzierd paard en dragende zynen staf, hy was mede in groot costume met zyn koronet op het hoofd. De pluimen op de kop van zyn paard waren overeenstemmend met die van Load *Wellingston's* paard.

Lord *Howard van Effinghnm* reed ter linker zyde op het kleine witte paard, het welk zoo dikwerk in Covent Garden gespeeld heeft.

Alle de edele Lords wierden gevolgd door hunne Stalmeesters en Pages in toepasselyke kledingen.

Dan volgden twintig heeren gepensioneerde in prachtige kleeding met kraagen, en ieder dragende een goude overdekte schotel.

Toen zy den voet van het Platform bereikt hadden, bleeven de ruiters staan, terwyl de Keukenmeesters de koninglyke tafel naderden. Vervolgens beklommen de heeren gepensioneerde het Platform en gaven de schotels aan de Kenkenmeesters over, door welke dezelven op de tafel wierden geplaatst.

Na eene korte tusschenpozing hadden alle de leden der Processie hunne plaatzen wederom ingenomen, en de trein ging terug, waarby de ruiters hunne paarden met de grootste naauwkeurigheid deden achteruit gaan.

Vervolgens ontving de Lord Groot Kamerlier met Zyn Majesteits Bekerdragers de Graaf van Abingdon met zyn assistent de Graaf van Verulam, vooruit gegaan, van den zwarten Staf, van den officier van het Jewel House, (plaats waar de Koninklyke ornamenten bewaard worden) het goude waschbekken en kwam met het zelve voor Zyn Maj. om de handen te kunnen wasschen, vergezeld van den Lord van de Manor van Heidon met eene handdoek. De Koning opstaande en zynen Scepter aan den Lord van de Manor van Worksop en de Globe aan den Bisschop ter zyner linker zyden staande, overgegeven hebbende, goot de drager van het bekken, water op Zyn Majesteit handen, terwyl de Lord van de Manor of Heydon den handdoek presenteerde; Zyne Majesteit de handen afgedroogd hebbende, gaf de handdoek met een ongelofelyke gratie aan den Lord van de Manor terug.

Vervolgens dineerde Zyne Majesteit.

Aan de regter hand van den Koning stond de Lord van de Manor van Worksop, houdende den Scepter; naast hem ter zelfder zyde stonden de Lords, dragende de vier zwaarden: aan Zyn Majesteits linkerhand; de Hertog van Devonshire met de Globe, en naast hem, de gedeputeerde Lord Groot Kamerheer, en naast dezen, de Hertog van Rutland, houdende de Scepter met de duif.

Aan des Konings regterhand zaten de Hertogen van Sussex, Cambridge en Gloucester, en aan zyn linker zyde de Hertogen van York en Clarence.

De Lord van de Manor van Wymondley geassisteerd met s'Konings beeker dragen en deszelfs assistent ontvingen vervolgens van den Officier van het jewel house, een zilver vergulde drinkbeker met wyn, en presenteerde die knielende aan Z. M.; terwyl Zyne Majesteit na uit dezelve gedronken te hebben, den beker aan hem tot eene vereering terug gaf.

De Hertog van Argyl als Grootmeester van de huishouding van Scotland presenteerde, vervolgens aan Z. M. eene goude Beker met wyn gevuld, welke de Koning na er uit gedronken te hebben, mede als eene vereering aan den Hertog terug gaf.

ADVERTISSEMENTEN.

Heden Overleed tot onze bittere droefheid in den ouderdom van 27 Jaren, onze teedergeliefde Echtgenote en Zuster ANNA WILLEMINA HILVERDINK.

Paramaribo den 8e. October 1821.

B. VAN AS.
A. M. HILVERDINK.
Wed. P. J. KROON.

Tot ons innige droefheid is alhier op den 30e. September 1821, 's middags om 2 ure, overleden, onze waarde Broeder FREDRIK WILHELM BÖHM, in den ouderdom van 31 jaren en 5 maanden, zoo geven wy by dezen aan vrienden en bekenden kennis en verzoeken van Rouwbeklag verschoond te blyven.

Paramaribo den 4e. October 1821.

A. L. BÖHM.

Mede voor myne Broeder en Zusters

Aangebragt per de Amerikaansche Brik *Heran* Kapt. TYLER, en te Koop by de Ondergeteekende, nieuwe Blom, Tabak, Planken, Cypres Cingels, Mackreelen, Ajuin en nieuwe Aardappelen.

P. BONTE & Co.

Aangebragt per de Amerikaansche Brik *Heran* Kapt. TYLER, en te Koop by de Ondergeteekende, nieuwe Aardappelen in Vaten, Ajuin, Blom, Tabak, Planken, Cypres Cingels en Mackreelen.

M. ABRAHAMS WITTERING.

Weggeloopen zedert eenige weeken van de Ondergeteekende, eene Negerin genaamt CATHARINA, gemerkt op haar arm S. A., eertyds toebehoord hebbende aan de Wed. SAL: ABRAHAMS. Die dezelve by de Ondergeteekende bezorgt, zal eene beloning van *Sestig Guldens* genieten.

Paramaribo den 9e. October 1821.

Wed. J. J. GOEDMAN.
gel. ABRAHAMS.

De veelvuldige schandelyke pogingen van Mejufvrouw ANNA E. LINDSEY, om my door logen en lastertaal by het geëerd publiek in een kwaad daglicht te plaatsen, hebben my, tot handhaving myner Eer, doen besluiten, om myne rekening en verantwoording, gemunieerd met bewysstukken en eene memorie, ter Secretary dezer Kolonie, te deponeren. Ik inviteer dus alleu die er belang in stellen, om daarvan lectuur te nemen, terwyl ik my aan een onpartydig oordeel, zeer gaarne onderwerp. Hare eigenhandige, mede gedeponeerde missive, welke ik den 14 September ontving, en waarin *zy* my de procuratie (: waarvoor ik bedankt, en die ik terug gegeven had :) retourneerd, zal hare boose oogmerken duidelyk ten toon stellen, terwyl zy my daarin hare tevredenheid over alle myne handelingen betuigd; en dat ik ZEDERT niets meer voor haar verrigt heb, en ook niet heb kunnen verrigten, verklaar ik plechtig en overeenkomstig de zuivere waarheid.

Paramaribo den 13e. *October* 1821.

H. P. VAN MARK.

Alle die geenen welke iets te vorderen heeft, van de Boedel wylen den Wel Ed. Gestr. Heer T. S. WALE, gelieve daarvan ten spoedigste opgave te doen aan den Ondergeteekende, ten einde na accoord bevinding betaling te erlangen.

CHRIS. EDWD. LEFROY qq.

TE HUUR.

Een bekwaame Kok, te bevraagen by F. J. L. R. VAN ONNA.

Gedrukt ter Gepriviligeerde Gouvernements Drukkery van J. BRINK.